Вона співа — і серця поривання
У згуки ті вона перелива,
Горять огнем безмірного кохання
Її пісень пекучії слова.

Вона співа — і очі молодії
Ясніш од зорь засяли із-під вій...
О, скільки в їх незломної надії,
О, скільки в їх на щастя любих мрій!

Нехай співа, нехай ті співи ллються,
Хай очі ті і сяють, і сміються,
І хай огонь кохання в їх горить!

Нехай співа! Удруге вже такая
Не зацвіте весна їй золотая,
Яка цвіте в душі її в цю мить!

1887